

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2018/1312**z dnia 18 kwietnia 2018 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2016, sekcja II – Rada Europejska i Rada**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2016, sekcja II – Rada Europejska i Rada,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik IV do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0116/2018),
- A. mając na uwadze, że w kontekście procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium podkreśla szczególną wagę dalszego wzmacniania demokratycznej legitymacji instytucji unijnych przez poprawę przejrzystości i rozliczalności oraz wdrażanie koncepcji budżetowania zadaniowego i dobrego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. zauważa, że w sprawozdaniu rocznym za rok 2016 Trybunał Obrachunkowy stwierdził, iż nie odnotowano istotnych niedociągnięć w objętych kontrolą obszarach działalności Rady Europejskiej i Rady dotyczących zasobów ludzkich i zamówień publicznych;
 2. odnotowuje, że w 2016 r. Rada Europejska i Rada dysponowały budżetem w ogólnej wysokości 545 054 000 EUR (541 791 500 EUR w 2015 r.), zaś wskaźnik wykonania wyniósł 93,5 %; odnotowuje zwiększenie budżetu Rady Europejskiej i Rady na rok 2016 o 3,3 mln EUR (+ 0,6 %);
 3. powtarza, że należy oddzielić budżet Rady Europejskiej od budżetu Rady, aby zwiększyć przejrzystość zarządzania finansowego instytucji i poprawić rozliczalność obu instytucji;
 4. wyraża poparcie dla przeprowadzonego z powodzeniem przejścia na koncepcję budżetowania zadaniowego przy planowaniu budżetu przez Komisję, wprowadzoną we wrześniu 2015 r. przez wiceprzewodniczącą Kristalinę Georgiewą jako część inicjatywy „Budżet UE ukierunkowany na wyniki”; zachęca Radę Europejską i Radę, by zastosowały wspomnianą metodę we własnych procedurach planowania budżetowego;
 5. wyraża ubolewanie, że Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdziła w ramach prowadzonego dochodzenia strategicznego „Transparency of the Council legislative process” [Przejrzystość procesu legislacyjnego Rady] (OI/2/2017/TE), zakończonego dnia 9 lutego 2018 r., że obecna praktyka Rady utrudniająca kontrolę unijnych projektów ustawodawczych stanowi niewłaściwe administrowanie; wzywa Radę do zastosowania się do sformułowanych przez Europejską Rzecznik Praw Obywatelskich zaleceń i propozycji usprawnień, mających na celu ułatwienie publicznego dostępu do dokumentów; podkreśla, jak ważna jest przejrzystość, by Rada odpowiadała przed obywatelami Unii za sprawowaną przez siebie rolę unijnego prawodawcy; zwraca się o przekazanie mu informacji o odpowiedzi Rady i postępkach procedury;
 6. zauważa, że wydatki związane z podróżami delegacji i tłumaczeniem ustnym nadal stanowiły znaczną niewydatkowaną kwotę w 2016 r. w DG ds. Administracji; przyjmuje do wiadomości prowadzone z państwami członkowskimi negocjacje w sprawie nowej polityki w celu przezwyciężenia tego problemu;
 7. wzywa Radę, aby w celu zapewnienia maksymalnego poziomu przejrzystości w związku z mechanizmem ATHENA dostarczyła wszystkich szczegółowych informacji dotyczących zasobów ludzkich i obiektów, jakimi dysponuje ten mechanizm;
 8. jest nadal zaniepokojony bardzo wysoką kwotą środków przeniesionych z roku 2016 na rok 2017, w szczególności na umeblowanie techniczne, sprzęt i systemy komputerowe; przypomina Radzie, że przeniesienia są wyjątkami od zasady jednoroczności i powinny odzwierciedlać rzeczywiste potrzeby;
 9. ponawia apel, by przegląd zasobów ludzkich prowadzić z podziałem na kategorie, grupy zaszeregowania, płęć, obywatelstwo i szkolenia zawodowe;

10. odnotowuje, że Sekretariat Generalny Rady prowadzi politykę równości płci; z zadowoleniem przyjmuje pozytywną tendencję dotyczącą reprezentacji kobiet na stanowiskach kierowniczych (31 % na koniec 2016 r.); wzywa Radę do dalszego prowadzenia polityki równości płci aż do uzyskania rzeczywistej równowagi płci na stanowiskach kierowniczych;
11. z zadowoleniem przyjmuje informacje dotyczące działalności zawodowej byłych urzędników wyższego szczebla Sekretariatu Generalnego Rady po zakończeniu pełnienia obowiązków⁽¹⁾ w 2016 r.;
12. przyjmuje do wiadomości, że w 2016 r. sekretarz generalny Rady opublikował decyzję 3/2016 przyjmującą wewnętrzne przepisy o raportowaniu poważnych nieprawidłowości – Przepisy wykonawcze dotyczące stosowania art. 22a, 22b i 22c regulaminu pracowniczego („sygnalizowanie nieprawidłowości”); przypomina, że ochrona sygnalistów jest kwestią poważnie traktowaną w unijnej administracji publicznej i że zawsze należy poświęcać jej stosowną uwagę;
13. zwraca uwagę na potrzebę ustanowienia niezależnego organu ds. ujawniania, doradztwa i zgłaszania, posiadającego wystarczające zasoby budżetowe, aby pomóc sygnalistom w korzystaniu z odpowiednich kanałów ujawniania informacji o możliwych nieprawidłowościach naruszających interesy finansowe Unii, przy jednoczesnym zachowaniu poufności oraz zapewnieniu koniecznego wsparcia i porady;
14. zauważa, że cel planu zatrudnienia Rady przewidujący dostosowanie się w ciągu pięciu lat do porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie redukcji personelu o 5 % został osiągnięty w dniu 1 stycznia 2017 r.;
15. odnotowuje z troską, że późne oddanie budynku „Europa” miało duże skutki dla budżetu Rady Europejskiej i Rady na 2016 r.; zwraca się o przekazanie mu informacji na temat ogólnych skutków finansowych tego opóźnienia; wyraża ubolewanie, że wciąż brakuje informacji na temat polityki w zakresie nieruchomości i związanych z nią wydatków, które powinny być publicznie dostępne jako znak przejrzystości dla obywateli UE;
16. ponawia apel o poinformowanie organu udzielającego absolutorium o polityce Rady Europejskiej i Rady w zakresie nieruchomości; z satysfakcją odnotowuje, że Sekretariat Generalny Rady otrzymał w 2016 r. certyfikat EMAS dla swoich budynków;
17. wyraża ubolewanie, że Rada wciąż nie dołączyła do unijnego rejestru służącego przejrzystości, mimo że jest jedną z najważniejszych instytucji zaangażowanych w unijny proces decyzyjny; apeluje w związku z tym o pomyślny wynik negocjacji międzyinstytucjonalnych między prezydentką Rady a przedstawicielami Parlamentu i Komisji, który sprawi, że Rada ostatecznie dołączy do rejestru służącego przejrzystości;
18. wyraża ubolewanie z powodu decyzji Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej; zauważa, że obecnie niemożliwe jest przewidzenie finansowych, administracyjnych, ludzkich i innych skutków wystąpienia z UE, i zwraca się do Rady Europejskiej i Rady o przeprowadzenie oceny skutków i przekazanie Parlamentowi do końca 2018 r. informacji o jej wynikach;

Stan obecny

19. zauważa, że nieudzielenie absolutorium nie doprowadziło dotychczas do żadnych konsekwencji; podkreśla, że sytuację tę należy uregulować w możliwie najkrótszym terminie, w interesie obywateli Unii; przypomina, że Parlament jest jedyną instytucją bezpośrednio wybieraną przez obywateli Unii oraz że jego rola w procedurze udzielania absolutorium jest bezpośrednio powiązana z prawem obywateli do otrzymywania informacji na temat sposobu wydatkowania publicznych pieniędzy;
20. zauważa, że wniosek dotyczący prowadzenia negocjacji w sprawie porozumienia z Radą co do procedury udzielania absolutorium z wykonania budżetu został przedstawiony Konferencji Przewodniczących Parlamentu przez parlamentarną Komisję Kontroli Budżetowej (CONT) w dniu 11 września 2017 r.;
21. zauważa, że w dniu 19 października 2017 r. Konferencja Przewodniczących zatwierdziła wniosek o upoważnienie przewodniczącego komisji CONT oraz koordynatorów grup politycznych do podjęcia negocjacji w imieniu Parlamentu z myślą o osiągnięciu wzajemnie zadowolającego porozumienia w sprawie współpracy Parlamentu i Rady w trakcie procedury udzielania absolutorium z pełnym poszanowaniem różnych ról obu instytucji w procedurze udzielania absolutorium;
22. zauważa również, że w dniu 9 listopada 2017 r. do sekretarza generalnego Rady skierowano pismo zachęcające go do przedłożenia wniosku Parlamentu właściwemu organowi Rady w celu rozpoczęcia negocjacji na warunkach zatwierdzonych przez Konferencję Przewodniczących;
23. zauważa, że w międzyczasie sekretarz generalny Rady był zaproszony przez CONT do udziału w wymianie opinii z sekretarzami generalnymi innych instytucji, która odbyła się w dniu 4 grudnia 2017 r., oraz że w dniu 26 listopada 2017 r. skierowano do sekretarza generalnego Rady pisemny kwestionariusz; wyraża głębokie ubolewanie, że Rada ponownie nie wzięła udziału w wymianie opinii oraz że skierowany do służb Rady kwestionariusz z pytaniami posłów pozostaje bez odpowiedzi;

⁽¹⁾ Art. 16 ust. 3 i 4 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

24. przypomina, że procedura udzielania absolutorium oddzielnie poszczególnym instytucjom i organom unijnym to długoletnia praktyka, akceptowana przez wszystkie instytucje oprócz Rady, oraz że procedurę tę opracowano w celu zagwarantowania przejrzystości i demokratycznej rozliczalności przed obywatelami UE;
25. powtarza, że Rada – podobnie jak inne instytucje – musi w pełni i w dobrej wierze uczestniczyć w dorocznej procedurze udzielania absolutorium, i wyraża ubolewanie z powodu trudności napotykanym dotychczas w ramach procedur udzielania absolutorium;
26. podkreśla, że zgodnie z Traktatami Parlament jest jedynym unijnym organem udzielającym absolutorium oraz że – przy pełnym uznaniu roli Rady jako instytucji wydającej zalecenia w procedurze udzielania absolutorium – należy utrzymać różnicę między rolami Parlamentu i Rady w celu zachowania zgodności z ramami instytucjonalnymi określonymi w Traktatach oraz w rozporządzeniu finansowym;
27. przypomina, że Parlament udziela absolutorium innym instytucjom po rozpatrzeniu przedłożonych dokumentów, odpowiedzi udzielonych na postawione pytania oraz po wysłuchaniu sekretarza generalnych innych instytucji; ubolewa nad stałymi trudnościami z uzyskaniem odpowiedzi od Rady;
28. uważa, że rzeczywisty nadzór nad wykonaniem budżetu Unii wymaga współpracy między Parlamentem i Radą i oczekuje na rozpoczęcie negocjacji w celu osiągnięcia wzajemnie zadowolającego porozumienia;
29. zauważa, że na mocy art. 253 i 254 TFUE wyznaczenie członków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) należy do kompetencji państw członkowskich; podkreśla, jak ważne dla funkcjonowania TSUE jest terminowe wyznaczanie i mianowanie sędziów; zwraca się o wprowadzenie nowych przepisów określających konkretny termin na wyznaczenie lub ponowne wyznaczenie sędziego z dużym wyprzedzeniem przed zakończeniem kadencji sędziowskiej oraz wzywa Radę do porównywania kosztów i korzyści przy mianowaniu nowych sędziów do TSUE; krytykuje niewłaściwe, bo z pominięciem konkursu, wyznaczenie dwóch sędziów Sądu do spraw Służby Publicznej na kadencję, która ponadto trwała tylko od 14 kwietnia 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r.; zauważa z żalem, że koszt rozpoczęcia i zakończenia takiej czteromiesięcznej kadencji jednego z tych sędziów wyniósł 69 498,25 EUR, do czego należy dodać wynagrodzenie otrzymane przez sędziego; potępia takie marnotrawienie pieniędzy unijnych podatników;
30. zauważa ponadto, że Sąd Unii Europejskiej (izba odwoławcza, wyrok z dnia 23 stycznia 2018 r. w sprawie T-639/16 P)⁽¹⁾ uznał skład orzekający drugiej izby Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej – powołany w celu uwzględnienia jednego ze wspomnianych „czteromiesięcznych sędziów” – za niewłaściwy, co sprawia, że decyzja, o której mowa we wspomnianym wyroku, i wszystkie inne decyzje wydane przez drugą izbę w tym składzie orzekającym są nieważne; zwraca się do TSUE z pytaniem, na które decyzje wydane przez drugą izbę w tym składzie orzekającym ma wpływ orzeczenie Sądu; zwraca się do Rady, by wyraziła swoją opinię na temat zaistniałej sytuacji i wyjaśniła, kto jest za nią odpowiedzialny.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2018:22.